

چرا پیامبر(ص) یا خدیجه(س) ازدواج کرد؟

کارشناسان مرکز ملی پاسخگویی به سوالات دینی، به این پرسش که «آیا ازدواج حضرت محمد(ص) به خاطر ثروت حضرت خدیجه بوده است؟» پاسخ داده‌اند.

به گزارش گروه دریافت خبر خبرگزاری دانشجویان ایران(ایسنا)، در پاسخ کارشناسان این مرکز که آن را در اختیار ایسنا قرار داده، آمده است:

«با مراجعه به منابع معتبر اسلامی درمی‌یابیم خدیجه(س) بود که در آغاز به پیامبر(ص) علاقه‌مند شد و با فرستادن واسطه به آن حضرت پیشنهاد ازدواج داد.(1) حتی حاضر به تقبل مهریه در مال خود گشت.

ابن حجر ضمن تصریح به پیشنهاد حضرت خدیجه به پیامبر(ص) برای ازدواج، علت رغبت حضرت خدیجه به این ازدواج را اینگونه بیان می‌کند که: هنگامی که از «میسره» سرگذشت سفر جوان قریش را می‌پرسد، او کرامت‌هایی را که در طول سفر از حضرت دیده و آنچه را از راهب شام شنیده بود، برای او نقل می‌کند، خدیجه با شنیدن این سخنان، به ازدواج با محمد بن عبدالله رغبت پیدا کرده و برای ابراز این علاقه و پیشنهاد ازدواج، نقیسه خواهر یعلی بن امیه را نزد پیامبر(ص) می‌فرستد.(2)

او همیشه آماده بود که حتی کوچک‌ترین تمایلات حضرت را - که به زبان هم نمی‌آورد - به انجام رساند؛ چنان که وقتی دید حضرت به زید بن حارثه - که در آن هنگام به عنوان برده نزد خدیجه به سر می‌برد - علاقه دارد، او را به حضرت رسول بخشید.(3)

بنابراین ازدواج پیامبر(ص) با خدیجه به هیچ وجه به خاطر ثروت حضرت خدیجه نبوده است، چرا که این ازدواج به پیشنهاد حضرت خدیجه بوده است و در واقع به جهت کمالات انسانی و اخلاقی بود که در دو طرف وجود داشت که این معنی را می‌توان از تعریف‌ها و تمجیدهای پیامبر(ص) نسبت به خدیجه استفاده کرد. علاوه بر این ثروتمند بودن زن باعث نمی‌شود که ازدواج با او شایسته نباشد زیرا اولاً؛ ثروت در صورتی که از طریق مشروع به دست آمده باشد و در راه مشروع هم صرف شود مذموم نیست. ثانیاً؛ پیامبر اسلام(ص) که با خدیجه ازدواج کرد از ثروت وی به طور کامل به نفع مستضعفان و بینوایان و در راه پیشرفت اسلام بهره‌گیری نمود. بنابراین ازدواج با خدیجه گذشته از اینکه ازدواج با همسری شایسته بود موجبات پیشرفت اسلام را نیز فراهم آورد.

در ضمن ازدواج این دو بزرگوار براساس مشیت پروردگار بوده، چنانچه مفسرین در تفسیر آیه شریفه «وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى»(4) گفته‌اند خداوند می‌خواست به واسطه ثروت حضرت خدیجه(س) پیامبر اسلام(ص) را یاری نماید و ثروت آن حضرت پشتوانه مادی برای تبلیغ اسلام قرار گیرد و حضرت ثروت خود را در اختیار پیامبر(ص) قرار داد تا در راه دین اسلام خرج شود.(5)

پی نوشت‌ها:

1. اسدالغابة، عزالدین بن الأثیر أبو الحسن علی بن محمد الجزری(م 630)، بیروت، دار الفکر، 1989/1409. ج 1، ص 23. الإصابة، ابن حجر العسقلانی (م 852)، تحقیق عادل احمد عبد الموجود و علی محمد معوض، بیروت، دارالکتب العلمیة، ط الأولى، 1995/1415. ج 8، ص 99؛ إمتاع الأسماع، تقی الدین أحمد بن علی المقریزی (م 845)، تحقیق محمد عبد الحمید النمیسی، بیروت، دار الکتب العلمیة، ط الأولى، 1999/1420. ج 1، ص 17؛ البداية و النهایة، أبو الفداء اسماعیل بن عمر بن کثیر الدمشقی (م 774)، بیروت، دار الفکر، 1986/1407. ج 2، ص 294. و ...
2. الاصابة، ج 8، ص 101.
3. همان، ج 8، ص 102.
4. سوره ضحی، آیه 8.
5. علامه طباطبائی، المیزان، ترجمه موسوی همدانی، دفتر انتشارات اسلامی، ج 20، ص 524؛ الصحيح من سیره النبی الاعظم، ج 1، ص 119، چاپ جامعه مدرسین قم، سه مجلدی.